

РЕШЕНИЕ

№ 7779

гр. София, 13.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 14.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **9251** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 и сл.ДОПК.

Образувано е по жалба на Н. Г. Р., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място] срещу Ревизионен акт/РА/ № 22221522003429-091-001/23.03.2023г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП [населено място], потвърден с Решение № 1115/09.08.2023г. на Директора на дирекция “Обжалване и данъчно осигурителна практика“/ДОДОП/ при ЦУ на НАП [населено място], с който е ангажирана отговорността ѝ като управител на „Дейли Фешън“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] на осн. чл.19, ал.2 ДОПК за корпоративен данък/КД/ за 2017 г. в размер на 392,30лв. и лихви 199,18лв.; за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за периодите от м. 07.2017 г. до м. 12.2018 г. в размер на 1 001,50лв. и лихви 487,89лв.; за ДДС за данъчните периоди от м. 10.2017 г. до м. 04.2018 г., м. 06.2018 г., м. 07.2018 г., м. 11.2018 г. и м. 12.2018 г. в размер на 1 039,92 лв. и лихви 502,41лв.; за вноски за ДОО – за осигурители за периодите от м. 01.2017 г. до м. 12.2018 г. в размер на 4 344,92 лв. и лихви 2 345,88лв.; за вноски за ЗО - за осигурители за периодите от м. 01.2017 г. до м. 12.2018 г. в размер на 2 051,76 лв. и лихви 1 099,47 лв.; вноски за УПФ – за осигурители за периодите от м. 01.2017 г. до м. 12.2018 г. в размер на 956,67 лв. и лихви 509,20лв., или общо задължения в размер на 14 931,10 лв.

В жалбата се излагат доводи, че не е осъществен фактическият състав на чл.19, ал.1 и ал.2 ДОПК. Твърди, че непосредствено след учредяване на дружеството е издала генерално пълномощно на Д. К., с което ѝ са предоставени правата да подписва всякакви документи, да упълномощава лица от името на дружеството, да тегли суми,

като реално тя е изпълнявала функциите на управител на дружеството. Не е укривала факти и обстоятелства за задълженията на дружеството за съответните данъци и осигурителни вноски, като са подавани съответните декларации по ЗДДС, ГДД по чл.92 ЗКПО, декл. обр.б и др. Трудовите договори са оформяни от упълномощеното лице, с което е контактувал и счетоводителят на дружеството. Подписвала е отделни документи за дружеството, присъствала е при запечатването на търговския обект, приела е като едноличен собственик ГФО за 2017г., но не е била наясно със задълженията на дружеството. Твърди, че не е изследвано имущественото състояние на дружеството, за да се приеме, че е възпрепятствала събирането на публичните вземания. Оспорва да е теглила сумите, посочени в РД. Теглила е суми по нареждане на Д. К., които ги предавала за дейността на дружеството. Прехвърлянето на дружествените дялове не е безвъзмездно макар и по минимална стойност, което няма връзка с невъзможността да бъдат събрани задълженията. Прави възражение за изтекла погасителна давност, позовавайки се на чл.171, ал.1 ДОПК и чл.111 ЗЗД. Моли за отмяна на оспорения ревизионен акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят, не се явява. Представляващият жалбоподателя, адв. Т., поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Претендира разноски по делото.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не се представлява.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Началото на ревизионното производство е поставено с издаването и връчването на 10.08.2022г. на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221522003429-020-001 от 07.07.2022 г., с която е възложено извършването на ревизия на Н. Г. Р. за ангажиране на отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на „ДЕЙЛИ ФЕШЪН“ ЕООД за: корпоративен данък за периодите от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г.; данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения за периодите от 01.01.2017 г. до 31.12.2018 г.; данък върху добавената стойност за периодите от 01.10.2017 г. до 31.12.2018 г.; вноски за ДОО – за осигурители за периодите от 01.01.2017 г. до 31.12.2018 г.; вноски за ЗО – за осигурители за периодите от 01.01.2017 г. до 31.12.2018 г.; вноски за УПФ – за осигурители за периодите от 01.01.2017 г. до 31.12.2018 г.

Съгласно чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 10.11.2022 г. На основание чл. 112, ал. 2, т. 1, чл. 113, ал. 3 и чл. 114, ал. 2 от ДОПК, са издадени Заповеди за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22221522003429-020-002 от 08.11.2022 г. и №Р-22221522003429-020-003 от 07.12.2022 г., с която е определен срок за завършване на ревизията до 10.01.2023 г. Всички заповеди в хода на производството са издадени от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С. и са връчени лично на ревизираното лице.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221522003429-092-001 от 23.01.2023 г., връчен лично на лицето 01.02.2023 г.

Задълженото лице е упражнило правото си да подаде писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК срещу констатациите на РД с вх. №59-00-108 от 13.02.2023 г., преценено от ревизиращите органи като неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221522003429-091-001/23.03.2023 г., издаден от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и М. А. К.-Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен лично на лицето на 27.03.2023 г.

С РА е ангажирана отговорността на Н. Г. Р. на основание чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК за задължения на „ДЕЙЛИ ФЕШЪН“ ЕООД в размер на 14 931,10 лв., в т. ч. главница 9 787,07 лв. и лихви 5 144,03 лв. Задълженията на дружеството произтичат от подадена декларация по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за 2017 г., справки-декларации /СД/ по ЗДДС и декларации обр. 6.

Не е спорно между страните, че през периода на ревизията на дружеството, жалбоподателят е управител и представляващ дружеството. От справка в търговския регистър се установява, че правно организационната форма на дружеството е ЕООД и през ревизирания период се е представлявало и управлявало от жалбоподателя Н. Р.. При проверка в информационната система на НАП е установено, че за Н. Р. са подадени декларации обр. 1 за периода 01.01.2017 г. – 31.12.2018 г. само от осигурител „ДЕЙЛИ ФЕШЪН“ ЕООД, с код на осигуряване 12, относим за самоосигуряващи се лица. Лицето е пенсионер, считано от 01.06.2015 г.

В хода на ревизионното производство е установено следното:

Н. Г. Р. е била едноличен собственик на капитала на „ДЕЙЛИ ФЕШЪН“ ЕООД през периода от 27.10.2016 г. до 18.01.2019 г., когато в Агенция по вписванията е вписан договор от 11.01.2019 г. за прехвърляне на всички дружествени дялове от капитала на „ДЕЙЛИ ФЕШЪН“ ЕООД, а именно: 10 дяла по 50,00 лв. всеки, или на обща номинална стойност 500,00 лв. на А. П. У., който е назначен за управител на дружеството. Прехвърлянето на дружествените дялове и промяната на управителя на „ДЕЙЛИ ФЕШЪН“ ЕООД е осъществено след извършена проверка от органи по приходите на стопански обект - магазин за облекла в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството. При проверката са констатирани нарушения, свързани с отчитането на извършените продажби чрез фискални касови бележки, за което е съставен Протокол №0376749/19.12.2018 г. и е издадена Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-268-03796749/27.12.2018 г. като търговският обект е запечатан на 06.01.2019 г.

По отношение на лицето, на което са прехвърлени дяловете - А. П. У. е установено, че е едноличен собственик, управител и представляващ на още 39 дружества, които са с рисков профил, имат големи задължения към бюджета, не могат да бъдат открити и са deregистрирани по ЗДДС по инициатива на органи по приходите.

В писмени обяснения с вх. №К.-2586 от 22.08.2022 г. Н. Р. е посочила, че считано от 26.10.2016 г. до прехвърлянето на дяловете ѝ на 18.01.2019 г. е била вписана като едноличен собственик и управител на „ДЕЙЛИ ФЕШЪН“ ЕООД, но твърди, че през целия период е заемала тези функции само формално и не е упражнявала реално функциите на управител. Заявява, че още с учредяване на дружеството е предоставила генерално пълномощно на Д. Д. К., ЕГН [ЕГН], която се е занимавала с цялата му дейност и не е била запознавана с извършените от нея действия въз основа на това пълномощно, както и въобще с дейността на дружеството.

Към обясненията, представени в хода на ревизията е приложено нотариално заверено пълномощно на 28.11.2018г., с което Н. Р. е предоставила на дъщеря си Д. Д. К., права да представлява „ДЕЙЛИ ФЕШЪН“ ЕООД пред всички държавни, общински и съдебни органи, НАП, НОИ, Информационно обслужване АД, НСИ, Комисия по защита на личните данни, Главна инспекция по труда, Здравна каса, Софийски градски съд, Софийски апелативен съд, поделенията на МВР, следствието, прокуратурата, и пред всички други юридически и физически лица и навсякъде, където се наложи във връзка с цялостната дейност на дружеството. представителна власт.

В писмени обяснения с вх. №К.-2586/22.08.2022 г. Н. Р. е посочила, че с пълномощно е упълномощила И. Д. В.-Ц., Ц. Г. Ц. и З. Б. Ш. да представляват дружеството пред НАП, НОИ и други институции. Тя е заявила, че тези лица са осъществявали счетоводството на дружеството, но не е запозната с тяхната дейност и не знае какви документи са представяли или не пред съответните институции. При проверка е установено, че в Агенция по вписванията е отразено пълномощно от Н. Р. в полза на горепосочените лица, на които са предоставени права, описани подробно на стр. 6 в РД.

Не е спорно, че процесните задължения произтичат от подадени от дружеството СД по ЗДДС за горепосочените периоди, ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2017 г. и декларации обр. 6. Общият размер на задълженията, ведно с лихвите към 16.01.2023 г. е 14 728,07 лв.

Във връзка с просрочените публични задължения е образувано изпълнително дело №180529986/2018 г. Изготвена е Справка за проучено имуществено състояние и категоризация на задължено лице №С190013-134-0005644/30.12.2019 г. Публичният изпълнител е установил, че „ДЕЙЛИ ФЕШЪН“ ЕООД няма имущество, включително авоари по банковите си сметки, които да послужат за обезпечаване на публичните му задължения. Дружеството фигурира в обявения към 30.09.2019 г. списък на длъжниците по чл. 182, ал. 3, т. 2 от ДОПК с неуредени публични задължения над 5 000,00 лв., които нямат имущество, върху което може да се наложи обезпечение, не е представено обезпечение и нямат вземания от банки и трети лица.

С Постановление изх. №С190013-022-0003612/31.01.2019 г. е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банковите сметки на дружеството в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, а с Постановление изх. №С180013-022-0039218/12.06.2018 г. е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банковите сметки на дружеството в „ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА“ АД. По тези сметки липсват авоари. Към момента на ревизията дългът на „ДЕЙЛИ ФЕШЪН“ ЕООД е категоризиран като „трудно събираем“.

При ревизията са установени факти, които потвърждават участието на ревизираното лице в дейността на „ДЕЙЛИ ФЕШЪН“ ЕООД. До „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД е изготвено ИПДПОТЛ №П-22221520021163-041-001/28.04.2020 г. за предоставяне на информацията относно лицата, които имат право да се разпореждат със средствата по банковите сметки на „ДЕЙЛИ ФЕШЪН“ ЕООД през периода 01.01.2017 г. – 31.12.2018 г. От представените документи е установено, че със средствата по сметки с IBAN [банкова сметка] и IBAN [банкова сметка] имат право да се разпореждат Н. Г. Р. и Д. Д. К.. По сметка с IBAN [банкова сметка] също имат право да се разпореждат двете лица, като Д. К. е вписана като разпоредител в банката на 10.03.2017 г. Приложени са копия от спесимени на подписите на двете лица. От банката е

представена информация от 06.12.2017 г., че разпоредител по всички сметки на „ДЕЙЛИ ФЕШЪН“ ЕООД е Н. Г. Р.. Органите по приходите са формирали извод, че съгласно събраните доказателства Н. Г. Р. се е разпореждала с паричните средства на „ДЕЙЛИ ФЕШЪН“ ЕООД, като едновременно с това са налице данни, че в качеството си на едноличен собственик и управител на дружеството тя е знаела и е дала съгласие дъщеря й Д. Д. К. също да се разпорежда с паричните средства на дружеството. В представена обяснителна записка от И. Ц. – счетоводител на „ДЕЙЛИ ФЕШЪН“ ЕООД лицето твърди, че е имало една среща със собственичката на дружеството, на която е присъствала дъщеря й Д. К. и от този момент е контактувала само с последната. При анализ на представените документи е установено, че сключените трудови договори с Г. М. Д. и със З. Н. З. за изпълнение на длъжността продавач-консултант в търговския обект са подписани от Н. Р., в качеството й на работодател. Г. М. Д. е подписала декларация на 19.12.2018 г., в която е заявила, че последното трудово възнаграждение в размер на 545,00 лв. й е изплатено на 05.12.2018 г. от Н. Р.. За декларация за оборота по месеци от ЕКАФП с инд. №DT658377, регистриран в търговския обект и протокол за демонтаж на фискална памет от 22.12.2018 г. е установено, че са подписани от Н. Р..

Също така, при извършената проверка на 19.12.2018 г. в магазина за облекла в [населено място], [улица], от орган по приходите е извършена контролна покупка, която е платена в брой на Д. Д. К. – упълномощено лице-продавач, за която не е издаден фискален бон от въведеното в експлоатация и работещо в обекта фискално устройство /ФУ/, нито от кочан с ръчни касови бележки. Установено е наличие на касова разлика между наличните парични средства в касата и тези, маркирани във ФУ. Във връзка с констатираните нарушения е издадена Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-268-03796749/27.12.2018 г. и обектът е запечатан. Протоколите за запечатване и отпечатване на обекта са съставени на 06.01.2019 г. и на 13.01.2019 г., в присъствието на Н. Г. Р. и Д. Д. К. и са подписани и от двете. Във връзка с изложеното е формиран извод, че Н. Г. Р., в качеството си на управител е позволила през периода 01.01.2017 г. – 31.12.2018 г. да бъде отчуждено имущество на дружеството /парични средства/ в полза на трето лице /Д. К./, което се явява свързано лице по смисъла на чл. §1, т. 3, буква „а“ от допълнителните разпоредби на ДОПК.

Установено е, че Н. Р. е разполагала с пълна информация за сключените трудови договори. Нейният подпис, в качеството й на ръководител на „ДЕЙЛИ ФЕШЪН“ ЕООД е положен на трудовите договори и трудовите книжки на лицата. При тези обстоятелства правилно е прието, че жалбоподателката е знаела, че във връзка с изплащането на възнагражденията на лицата се формират задължения за осигурителни вноски и ДДФЛ за наетия персонал през периода 01.01.2017 г. – 31.12.2018 г.

В хода на ревизията е установено още, че през периода 01.01.2017 г. – 31.12.2018 г. „ДЕЙЛИ ФЕШЪН“ ЕООД е имало открити 4 сметки в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД. След издадено решение за разкриване на банкова тайна, от посочената банка са изискани извлечения за движението и историята на банковите сметки за посочения период. От съдържанието на същите е видно, че за периода от 01.01.2017 г. до 18.01.2019 г. от сметката на каса от ревизираното лице е изтеглена сума в размер на 16 051,77 лв. Ревизиращите органи са установили, че внасянето и тегленето на суми на каса е осъществено от Д. К. във финансови центрове на банката в [населено място], а

Н. Р. е внасяла и теглила суми на каса във финансови центрове на банката в [населено място]. По банковата сметка не са държани наличности от парични средства, а постъпилите по нея суми са теглени в същия ден или на следващия. Във връзка с изложеното е формирано заключение, че Н. Р., в качеството ѝ на едноличен собственик и управител на „ДЕЙЛИ ФЕШЪН“ ЕООД е знаела и се е разпоредила с паричните средства на дружеството.

В хода на ревизията е извършена проверка и е установено, че СД по ДДС на „ДЕЙЛИ ФЕШЪН“ ЕООД за периода 01.01.2017 г. – 31.12.2018 г. са подадени с класифициран електронен подпис /КЕП/ на Ц. Г. Ц., който заедно с други две лица е упълномощен от Н. Р. да представлява дружеството пред ТД на НАП С. и всички останали ТД на НАП в страната. Констатирано е също, че за 2017 г. и 2018 г. има подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО и годишни финансови отчети /ГФО/. В Агенция по вписванията е обявен протокол от 30.01.2018 г., с който е удостоверено взето решение на едноличния собственик на капитала на „ДЕЙЛИ ФЕШЪН“ ЕООД за приемане на ГФО за 2017 г. и за реинвестиране на счетоводна печалба в размер на 4 220,00 лв. и данъчна печалба в размер на 3 923,00 лв. в други резерви. Протоколът е подписан от Н. Р.. ГФО за 2017 г. е съставен от „ИТА КОНСУЛТИНГ“ ЕООД и е подписан от Н. Г. Р. като ръководител.лицето, в качеството си на управител е било наясно, че в стопанисвания обект са реализирани продажби, за които дружеството в качеството си на регистрирано лице по ЗДДС начислява ДДС и формира резултат със СД по ДДС. Информирането на приходната администрация за извършените и получените облагаеми доставки се извършва във формата на справка-декларация и отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС /чл. 125, ал. 1 и 3 от ЗДДС/. Без значение в случая е, че СД по ДДС са подадени чрез пълномощник. Управителят ръководи и контролира търговската дейност на дружеството и той е отговорен за действията и бездействията по отношение на неплащането на задълженията на дружеството. Лицето, в качеството си на управител е било наясно, че в стопанисвания обект са реализирани продажби, за които дружеството в качеството си на регистрирано лице по ЗДДС начислява ДДС и формира резултат със СД по ДДС. Информирането на приходната администрация за извършените и получените облагаеми доставки се извършва във формата на справка-декларация и отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС /чл. 125, ал. 1 и 3 от ЗДДС/. Органите са приели, че без значение в случая е, че СД по ДДС са подадени чрез пълномощник. Управителят ръководи и контролира търговската дейност на дружеството и той е отговорен за действията и бездействията по отношение на неплащането на задълженията на дружеството.

Във връзка с данъка върху доходи от трудови правоотношения е отбелязано, че се определя и удържа ежемесечно от работодателя или възложителя съгласно чл. 42 от ЗДДФЛ и се внася по реда на чл. 65, ал. 11 от същия закон. Размерът на дължимия данък е за сметка на физическото лице, наето по трудови правоотношения и се определя при окончателното изплащане на облагаемия доход, начислен за съответния месец и същият се внася до 25-то число на месеца, следващ месеца, през който данъкът е удържан. Т.е. след като са изплатени възнагражденията на персонала, данък от лицата по трудови правоотношения е удържан, но не е внесен в бюджета, а е оставен в

патримониума на дружеството за извършване на други разпоредителни сделки, с което е намалено имуществото до степен за невъзможност за изплащане на задълженията му. Същото се отнася и до осигурителните вноски, които са за сметка на осигуреното лице и за дължимия ДДС, платен от клиентите при реализираните продажби на стоките в обекта. Според органите по приходите, посочените действия на Н. Р., свързани с неупражняване на контрол, са насочени към осуетяване или възпрепятстване събирането на дължимите публични вземания, за които лицето е знаело, тъй като е било едноличен собственик на капитала и управител към момента на тяхната изискуемост.

РА е обжалван в срок с жалба вх. №1594-14-48/05.04.2023 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-537/07.04.2023г., по регистъра на дирекция ОДОП С..

С Решение № 1115/09.08.2023г. на директора на дирекция ОДОП е прието, че от обективна страна не се доказва, да е осъществен състава на чл. 19, ал. 1 от ДОПК, тъй като липсва един от елементите на обсъждания фактически състав - не е доказано укриването на факти и обстоятелства, както и наличие на умисъл за това от Н. Р..

Решаващият орган приема, че са налице предпоставките за ангажиране отговорността на Н. Р. по реда на чл.19, ал.2 ДОПК. Установено е проявлението на два от елементите на фактическия състав на чл. 19, ал. 2 от ДОПК, а именно ревизираното лице е било управител на „ДЕЙЛИ ФЕШЪН“ ЕООД за процесните периоди, както и че е налице обективна невъзможност публичните задължения да се съберат от задълженото лице. Ревизираното лице е изтеглило сумата в размер на 16 051,77 лв. като нито в хода на ревизията, нито при административното оспорване са представени доказателства в подкрепа на твърдението в жалбата, че парите са предадени на Д. К. във връзка с дейността на дружеството. Обоснован е извод за наличието на скрито разпределение на печалбата, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са изплатени дължимите данъци и осигуровки. В резултат на отклонението на имущество от предприятието под формата на парични средства, които не са оформени по предвидения в закона ред, дружеството е лишено от възможността да извършва разплащания към републиканския бюджет. Прието е наличие на причинно-следствена връзка между умишлените недобросъвестни действия на управителя и последицата от тях - невъзможност да се съберат дължимите данъци. Недобросъвестността е обоснована и с действията на жалбоподателката по прехвърлянето на дяловете на дружеството, направено след извършена проверка на стопанисван от дружеството обект - магазин за облекла в [населено място], [улица], при която е установено неотчитане на всички продажби чрез фискални касови бележки. Прието е за неоснователно възражението за начислени лихви и за изтекла погасителна давност.

При проверка относно допустимостта на жалбата, решаващият орган е установил, че не е налице ангажирана отговорност за ДДС за м. 05.2018 г., м. 08.2018 г., м. 09.2018 г. и м. 10.2018 г., както и за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за периодите от м. 01.2017 г.

до м. 06.2017 г. Предвид така установеното в тази част е приел жалбата за недопустима поради липса на интерес от обжалване в хипотезата на чл. 88, ал. 1, т. 3 от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните *правни изводи*:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК и е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество жалбата срещу РА е неоснователна.

РА е издаден от компетентни органи по приходите, подписан е с квалифициран електронен подпис на издателя му, което не е спорно.

Спазена е предписаната в чл. 120, ал. 1, пр. 1 ДОПК писмена форма по образца по чл. 120, ал. 3 ДОПК с реквизитите по чл. 120, ал. 1, пр. 2, т. 1–8 ДОПК. Фактическите констатации и правни изводи на РА са допълнени и така конкретизирани чрез тези по приложения към него РД, съставляващ съгласно чл. 120, ал. 2, изр. 1 ДОПК неразделна негова част. Ревизионното производство е проведено без съществени процесуални нарушения.

Относно приложението на материалния данъчен закон съдът намира следното:

Нормата на чл. 19 ДОПК урежда особени случаи на лична имуществена отговорност на лица, управляващи задължени за данъци/осигурителни вноски субекти – задължени лица по чл. 14, т. 1 и т. 2 ДОПК. Фактическите състави по чл. 19 ДОПК не характеризират типична хипотеза на установително производство по глава петнадесета от ДОПК. С място на разпоредбата – дял първи „обща правила“, глава четвърта, „задължени лица“, логическото и граматическото тълкуване на нормите, обективиращи фактическите състави на института, води до извода, че се касае за субсидиарна отговорност на трето лице по отношение на вземане, което има публичен характер. Всички факти, осъществяващи фактическите състави по двете алинеи на чл. 19 ДОПК следва да се установят по несъмнен начин още в хода на ревизията - чл. 170, ал. 1 АПК вр. с § 2 от ДР на ДОПК и в съдебното производство подлежат на главно и пълно доказване от органите по приходите.

Отговорността на жалбоподателя е ангажирана по реда на чл. 19, ал. 2 ДОПК, с която разпоредба е създаден особен случай на лична имуществена отговорност на лица, управляващи задължени за данъци и осигурителни вноски субекти - задължени лица по чл. 14, т. 1 и т. 2 ДОПК.

По спорния и пред настоящата съдебна инстанция въпрос – налице ли са предпоставките по чл. 19, ал. 2 от ДОПК, съответно правомерно ли е ангажирана отговорността на лицето в качеството му на управител на процесното дружество за задълженията на същото, настоящият състав намира за необходимо да посочи следното:

При преценка за осъществяване фактическия състав на чл. 19, ал. 2 ДОПК следва да се прецени кумулативното наличие на следните елементи: 1. Субект на отговорността – управител, член на орган на управление, прокурист,

търговски представител или пълномощник; 2. Съществуването на задължение на лице по чл. 14, т. 1 или 2 ДОПК; 3. Действие – извършване на някои от действията, описани в ал.2. Действието следва да е извършено недобросъвестно; 4. Причинно-следствена връзка – вследствие на това недобросъвестно поведение да не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски; 5. Невъзможност да бъде събрано вземането - чрез допустими доказателствени средства органът по приходите следва да докаже, че дружеството не разполага с имущество, което е в състояние да покрие съществуващите публични задължения; 6. Граници на отговорността – до размера на извършените плащания, респ. до размера на намалението на имуществото по арг. от чл. 19, ал. 4 от ДОПК.

В конкретния случай е безспорно установено, че в рамките на ревизираните периоди Н. Р. е управител на „Дейли Фешън“ ЕООД, т. е. доказан е първият елемент от фактическия състав на нормата. Не се установява дружеството да има вписани прокурист или търговски пълномощник по смисъла на Търговския закон.

Осъществена е и втората предпоставка. По делото не е спорно, че задължението на дружеството е установено, във връзка с подадени от дружеството СД по ЗДДС, ГДД по чл. 92 от ЗКПО и декларации обр. 6. Съгласно чл. 105 от ДОПК, задълженията по декларация, по която задълженото лице само изчислява основата и дължимия данък и /или задължителните осигурителни вноски, се внасят в сроковете, определени в съответния закон. Следва да се посочи, че справка - декларация е изпълнително основание, съгласно чл. 165 ДОПК вр. чл. 85 и 86 от ЗДДС. Предвид нормативната уредба не е необходимо издаването на ревизионен акт за установяване на ДДС, за да възникне правното задължение за погасяването му.

Третата предпоставка касае извършените тегления на парични суми от банковите сметки на дружеството, представляващи намаляване на имуществото на дружеството. Сумите са теглени лично от ревизираното лице и чрез пълномощник, като в периода 24.01.2017 г. до 24.07.2018 г., ревизираното лице лично е изтеглило сумата в размер на 16 051,77 лв. като не е вярно твърдението му за изтеглени малки суми. Също така, жалбоподателят не ангажира доказателства в подкрепа на твърдението си, че изтеглените парични средства са разходвани във връзка с обичайната дейност на дружеството. Тези действия обосновават извод за наличието на скрито разпределение на печалбата, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са изплатени дължимите данъци и осигуровки.

За ангажиране на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК следва да се установи, че горните действия са извършени недобросъвестно от управителя на задълженото юридическо лице по чл. 14, т. 1 и т. 2 от ДОПК. Правното понятие "недобросъвестност" няма легално определение. Следва да се приложи утвърденото в правната теория и съдебната практика разбиране, според което недобросъвестността е свързана със знанието за определени факти. В случая се касае за знание относно наличието на възникнали задължения за данъци на юридическото лице, представлявано от

ревизирия данъчен субект, и съзнателното им непогасяване. Управителят на „ДЕЙЛИ ФЕШЪН“ЕООД, като негов представляващ е бил длъжен да подаде СД по ЗДДС, в които вярно да отрази действително извършените и получените облагаеми оставки за съответните периоди и за публичните задължения на дружеството и именно негова е отговорността за достоверността на декларираните данни.

По силата на чл. 141, ал. 2 от ТЗ управителят на търговското дружеството представлява същото, организира и ръководи дейността му, поради което и създава необходимите условия за счетоводната отчетност и обработка на документите, свързани с дейността на дружеството. Наличието на пълномощни в полза на други физически лица не може да изключи отговорността на жалбоподателя в качеството на единствено лице, което през данъчните периоди е осъществявало управленски функции. Знанието е субективна категория, но при всички случаи за доказването му следва да се изхожда от обективни критерии. В случая, жалбоподателят упълномощавайки посочените лица да се разпореждат със суми от сметките на дружеството, води до извод, че е допускал настъпването на неблагоприятните последици, което обосновава евентуален умисъл от субективна страна. В подкрепа на това е и фактът, че постъпващите по банковите сметки на дружеството са теглени същия ден в който са постъпили, в т.ч. и от самото ревизирано лице. Това обосновава целта на тези действия, а именно задълженото дружество да бъде поставено в невъзможност да погаси задълженията си към фиска поради липса на пари. С постъпващите суми е могло да бъдат платени публичните задължения, за което е съществувала реална възможност, но това не е сторено. С оглед изложеното, съдът приема, че е доказана и причинно-следствената връзка – вследствие на това недобросъвестно поведение да не могат да бъдат събрани задълженията за данъци. Допълнителен довод за недобросъвестното поведение на жалбоподателя е и извършеното прехвърляне на дружествени дялове по номинал в полза на лице, което е представляващ на още 39 дружества, които са с рисков профил, имат задължения към бюджета, не могат да бъдат намирани на адресите за кореспонденция и са deregистрирани по ЗДДС по инициатива на органи по приходите. Прехвърлянето на дяловете е направено след извършена проверка на стопанисван от дружеството обект - магазин за облекла в [населено място], [улица], при която е установено неотчитане на всички продажби чрез фискални касови бележки с ясното съзнание, че вероятно следва санкция за това действие.

Безспорно е установено, че дружеството не разполага с имущество, което е в състояние да покрие съществуващите публични задължения. На практика, поради липса на парични средства и имущество, задълженията към бюджета не могат да бъдат събрани, което е пряка последица от поведението на управителя.

С оглед горното, следва да се приеме, че са установени всички предпоставки на чл.19, ал.2 от ДОПК за ангажиране на отговорността на управителя на дружеството до размер на намаленото имущество, установено с оспорения РА. Съгласно Тълкувателно решение № 5/03.29.2021 г., постановено по тълк. дело № 7/2019 г. на Общото събрание на колегиите във ВАС се приема, че

отговорността по чл. 19, ал. 1 и 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс на третото задължено лице включва и установеното задължение за лихви на главния длъжник, поради което такива се дължат.

По отношение на лихвите, за които жалбоподателката сочи, че липсва главно задължение, в хода на ревизионното производство е установено, че същите са общо в размер на 132,03 лв. и са начислени във връзка с несвоевременно внасяне на задължения за ДДС по СД за данъчните периоди м. 10.2017 г., м. 11.2017 г., м. 12.2017 г. и м. 01.2018 г., за ДДФЛ за периодите от м. 08.2017 г. до м. 12.2017 г., както и за вноски за ДОО, ЗО и УПФ за м. 01.2017 г., м. 02.2017 г. и м. 03.2017 г. Така установените лихви са дължими и за същите правилно е ангажирана отговорността на жалбоподателката.

Неоснователно е възражението в жалбата, че задълженията за 2017 г. и 2018 г. са погасени по давност. Съгласно чл. 171, ал. 1 ДОПК, публичните вземания, каквито безспорно са процесните, се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Разпоредбата на чл. 172, ал. 1, т. 1 от ДОПК регламентира основанията и периода на спиране на давността, като съгласно цитираната норма давността спира, когато е започнало производство по установяване на публичното вземане - до издаването на акта, но за не повече от една година. Тези принципни постановки, разгледани в контекста на фактите по настоящото дело /за част от задълженията за 2017 г. давността започва да тече от 01.01.2018 г./, обосновават извода, че в случая ревизионното производство е започнало с връчването на ЗВР на 10.08.2022г. като давността спира до издаването на РА на 23.03.2023г., т.е. към този момент не е изтекла давността за нито едно от задълженията, за които е ангажирана отговорност по чл. 19 от ДОПК. С издаване на настоящият РА, давността е прекъсната по силата на чл.172, ал. 2 от ДОПК и е започнала да тече нова давност, която към настоящият момент също не е изтекла.

При този изход на спора и навременна претенция на ответника, на същия се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК във вр. с чл. 8, вр. чл.7, ал.2, т.3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в размер на 1744,00 лева.

Водим от горните съображения, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Г. Р., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място] срещу Ревизионен акт № 22221522003429-091-001/23.03.2023г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП [населено място], потвърден с Решение № 1115/09.08.2023г. на Директора на дирекция "Обжалване и данъчно осигурителна практика" при ЦУ на НАП [населено място], с който е ангажирана отговорността й като управител на „Дейли Фешън“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] на осн. чл.19, ал.2 ДОПК за корпоративен данък/КД/ за 2017 г. в размер на 392,30лв. и лихви 199,18лв.; за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за периодите от м. 07.2017 г. до м. 12.2018 г. в размер на 1 001,50лв. и лихви 487,89лв.; за ДДС за данъчните

периоди от м. 10.2017 г. до м. 04.2018 г., м. 06.2018 г., м. 07.2018 г., м. 11.2018 г. и м. 12.2018 г. в размер на 1 039,92 лв. и лихви 502,41лв.; за вноски за ДОО – за осигурители за периодите от м. 01.2017 г. до м. 12.2018 г. в размер на 4 344,92 лв. и лихви 2 345,88лв.; за вноски за ЗО - за осигурители за периодите от м. 01.2017 г. до м. 12.2018 г. в размер на 2 051,76 лв. и лихви 1 099,47 лв.; вноски за УПФ – за осигурители за периодите от м. 01.2017 г. до м. 12.2018 г. в размер на 956,67 лв. и лихви 509,20лв., или общо задължения в размер на **14 931,10 лв.**

ОСЪЖДА Н. Г. Р., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място] да заплати в полза на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“при ЦУ на НАП [населено място] разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение в размер на 1 744,00/ хиляда седемстотин четиридесет и четири/лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: